

Folk, er dem, man ikke faar Brug for, det overskydende Mandskab, og det er vel egentlig ogsaa dem — dem, man populært benævner Frinumrene —, som har givet Anledning til hele Sagen. Man har i denne overordentlige Tid, hvor saa mange har været indkaldte til Sikringsstyrken, følt en instinktiv Ærgrelse over, at disse gik fri, medens andre skulde være længe inde, hvad man i høj Grad har betragtet som en Byrde. Men dertil vil jeg gerne først sige, at det er jo ufrivilligt, naar dette sker. De, som ikke tages med, fordi de udgør det overskydende Mandskab, som man ikke har Brug for, kan egentlig ikke gøre for, at de udskydes. Det er ikke deres Skyld. Hvorfor skal de saa egentlig bøde derfor? Fuldkommen sikker paa, at de ikke kunde ønske at aftjene deres Værnepligt, er man jo nemlig ikke. Men nu kommer dertil, at det Spørgsmaal om Frinumrene, som har vakt stor Opsigt og rimeligvis ogsaa nogen Misstemning omkring i Befolkningen i den Tid, der er gaaet, forsvinder, thi som Forsvarsministeren har gjort opmærksom paa ved Behandlingen her i Tinget af den midlertidige Lov om Afgivelser fra Lov om Hærens Ordning, har det overskydende Mandskab i det sidste Aar været meget stort, fordi man havde forandret Tiden for Indkaldelsesalderen fra det 22de til det 20de Aar, og der derved er fremkommet en Overgangstid, hvor der virkelig blev et meget betydeligt overskydende Mandskab, naar man skulde indkalde 14,000; en Trediedel af det mødende Mandskab kunde skydes ud. Men dette Forhold vil jo ophøre, efter hvad Forsvarsministeren har oplyst baade her og i det andet Ting; med den Kassationsprocent, vi har, og hvis ikke Befolkningen skulde tage til i en ganske usædvanlig og uventelig Grad, vil dette Forhold i Virkeligheden forsvinde. Jeg tror, at vil man fæste sin Opmærksomhed herpaa, vil noget af det Folkeinstinkt, som jeg tror har givet Anledning til Fremkomsten af et saadant Lovforslag, falde til Ro.

Jeg skal endnu nævne, at der er jo ogsaa dem, som indkaldes til Militærarbejde og straks gaar fri, de kan da heller ikke i og for sig gøre noget for, at de rimeligvis paa Grund af, at deres Legemsstyrke ikke er tilstrækkelig eller af en lignende Aarsag, bliver hjemsendt. Det var den anden Kategori af Personer, som Loven drejer sig om.

Den tredje Kategori er dem, der er svagelige, sygelige eller vanføre, hvad det

nu kan være. Disse Personer vil man altsaa ramme med en Skat, fordi deres legemlige eller aandelige Forhold ikke tillader dem at gøre Militærtjeneste. Jeg ved egentlig ikke, om der er nogen særlig Retfærdighed i, at saadanne svagelige Personer skal betale Skat, fordi de ikke kan aftjene Værnepligten. Jeg kunde meget vel tænke mig, at mange af de paa-gældende i høj Grad vilde ønske, at de kunde aftjene Værnepligten, hvis de da kunde befris for den Aarsag, som er Skyld i, at de ikke bliver indkaldt til at aftjene den. Der er naturligvis Tilfælde, hvor de Aarsager, hvorfor en Mand kasseres, er yderst ringe og ikke har nogen Betydning for ham i hans Livsførelse, det kan meget vel tænkes, vi kender jo alle Eksempler derpaa. Men paa den anden Side er der ogsaa en Række af Personer, hvem en virkelig Sygelighed eller Svagelighed forhindrer i at aftjene Værnepligten. Disse Personer vil man altsaa ramme; hvis man vil anføre, at de, der indkaldes, derved faar en indskrænket Erhvervs mulighed, maa man dog sige, at det samme gælder disse sygelige og svagelige Personer; ogsaa deres Erhvervs mulighed er indskrænket paa Grund af den Svagelighed, der hindrer dem i at aftjene Værnepligten. Det skulde være højst mærkeligt, om denne Svagelighed ikke betød noget for deres Livsførelse.

Jeg anfører dette, fordi det synes mig nærmest at være de principielle Betæneligheder, man kan nære overfor et saadant Lovforslag. Jeg synes, der kan anføres ret alvorlige Betæneligheder overfor Sagen i Almindelighed. Jeg antager ogsaa, at det skyldes saadanne principielle Overvejelser, naar der ikke tidligere er fremkommet et saadant Lovforslag, og at man i andre Stater, hvor man har haft en saadan Skat, som i Frankrig, er vejet tilbage efter kort Tids Forløb. Saa vidt jeg ved, blev den indført under Revolutionen, men efter en Del Aars Forløb atter ophævet. Den blev igen indført i Slutningen af forrige Aarhundrede, men atter nogen Tid efter ophævet, vistnok da man fik en Værnepligt, der gjaldt for 2 Aar; men jeg er ikke tilstrækkeligt inde i de rent historiske Aarsager, der har været medvirkende.

Efter disse rent principielle Betragtninger skal jeg gaa over til en Omtale af den Beskatningsform, man her vil have anvendt. Man forlanger, at en saadan Person, som formedelst de Aarsager, Lovforslaget anfører, ikke kommer til at af-